

Є тільки один дійсно невичерпний скарб—це велика бібліотека

Невичерпний скарб

Випуск
№4 (9)

Грудень 2018 року,
Харків

Видається з 15 грудня 2016 року

Електронний бюлетень Наукової бібліотеки ХНПУ імені Г. С. Сковороди

ЛЮБІ ЧИТАЧІ!

Вірте в чудеса; багато смійтеся і святкуйте кожну неповторну мить; балуйтеся з дітьми; благословіть себе; будьте щасливі; обіймайте дерева і пишіть любовні листи; залишайтеся розслабленими; добре засинайте; навчіться спостерігати за равликами; саджайте неможливі сади; товаришуйте зі свободою і невідомістю; дивіться вперед мрії; гойдайтеся, як можна вище; плачте під час фільмів, нічого в собі не придушуйте; не намагайтеся бути досконалими; не напружуйтеся, робіть все з любов'ю; відпочивайте глибоко; уявіть себе в ролі чарівника і всі ваші мрії здійсняться!

2018

2019

Книги - мудрість століть

Книжкові виставки – це натхнення і творчість

СВЯТКОВА КНИЖКОВА ВИСТАВКА

12 жовтня 2018 року у ХНПУ імені Г. С. Сковороди на історичному факультеті була проведена конференція «XVII КОЗАЦЬКІ ЧИТАННЯ», присвячена Дню захисника України та Українського Козацтва. Співробітниками бібліотеки була представлена розгорнута книжкова виставка до свята (вул. Алчевських, 29).

КНИЖКОВА ВИСТАВКА ПРО ОСОБИСТІТЬ

«Постать Г. Ф. Квітки-Основ'яненка у культурному процесі доби»

- При народженні: Квітка Григорій Федорович (1778-1843).
- Основоположник художньої прози і жанру соціально-побутової комедії в класичній українській літературі.
- Народився 29 листопада 1778р. у селі Основа біля Харкова.
- Здобув домашню освіту.
- У 23 роки вступив до Курязького монастиря, але через чотири роки повернувся до світського життя.
- Був комісаром у народному ополченні, повітовим предводителем дворянства (1817-28), згодом — головою Харківської палати кримінального суду.
- Став активним діячем громадського і культурного життя Харкова.
- Обирався членом Товариства наук при Харківському університеті.
- Виступив одним із засновників Харківського професійного театру (з 1812 — його директор), Благодійного товариства (1812), Інституту шляхетних дівчат (1812), Харківської губернської бібліотеки (1838).
- Свої перші твори друкував у журналі «Украинский Вестник», який видавав у 1816-17.
- Писав українською і російською мовами.
- Помер Г. Квітка-Основ'яненко 20 серпня 1843 р. після тяжкої хвороби у м. Харкові.

<http://ukrclassic.com.ua/katalog/k/kvitka-osnov-yanenko-grigorij/248-grigorij-kvitka-osnov-yanenko-biografiya-skorocheno>

НАУКОВА КНИЖКОВА ВИСТАВКА

до Регіонального круглого столу «Стан і перспективи впровадження інклюзивного та інтегрованого навчання на Харківщині в світлі нового Закону України «Про освіту», 31 жовтня 2018 року.

Співробітниками бібліотеки було представлено виставку літератури за темою: «ІНКЛЮЗИВНЕ ТА ІНТЕГРОВАНЕ НАВЧАННЯ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ», а також два рекомендаційні бібліографічні покажчики: «Виховання та навчання дітей з особливими психофізичними проблемами» та «Інклюзивна освіта в Україні: шляхи від теорії до практики».

Наукова бібліотека презентує

Місце зустрічі — бібліотека

*Вже вересень відходить від причалу
На крилах літо понесли лелеки
А в нас сьогодні професійне свято —
У нас — працівників бібліотеки!*

«Велика є користь від учення книжного», - переконував своїх співвітчизників Ярослав Мудрий в давні княжі часи.

«Кожний має право брати участь в культурному житті суспільства», - записано в Декларації прав людини сьогодні.

Тому зовсім не випадково, у рік тисячоліття літописання і книгодрукування, президент України своїм Указом проголосив 30 вересня 1998 року Всеукраїнським днем бібліотек, враховуючи великий внесок бібліотек України у розвиток вітчизняної освіти, науки, культури і необхідність дальшого підвищення їх ролі у житті суспільства.

Символічно, що саме в день Віри, Надії, Любові та матері їх Софії тепер щороку 30 вересня відзначається професійне свято тих, хто дарує людям вічну мудрість книг, хто допомагає віднайти потрібний шлях до джерел споконвічної мудрості — бібліотекарів. Сама назва — Всеукраїнський свідчить, що це свято не тільки професійне, а загальнонародне, адже саме через бібліотеки, на різних етапах життя, проходить все населення України, бо без книги нема знань, розвитку, поступу вперед.

Вся історія людства була пов'язана з книгами і бібліотеками. За книги билися, їх губили, палили, відкопували, знаходили у руїнах похованих часом міст, рятували як саме дорогоцінне. З давніх часів люди прагнули знань і від одного покоління до іншого передавали відомості про речі, котрі допомагали людям вижити.

Студентам-історикам була представлена яскрава книжкова виставка української класичної і сучасної літератури, творів зарубіжної літератури. Також викликала великий інтерес

виставка рідкісних видань, які були представлені творами письменників 19 століття та книгами-мініатюрами.

Про історію виникнення і розвитку писемності, книг, як саме, коли і де починалося створення і збереження найбільшого дива з див — книги, розповіла Тетяна Федорівна Полосіна та запропонувала цікавий пізнавальний екскурс в далеке минуле, щоб дізнатися, як з'явилася книга, а також як виникла бібліотека. Розповідь супроводжувалась цікавими слайдами. Активну участь у підготовці і оформленні зустрічі приймали бібліотекарі Віра Соколовська та Наталія Логачова. Також студентам була запропонована вікторина, більшість з питань якої була з прослуханого матеріалу. І приємно було відчувати, що студенти уважно слухали, бо їхні відповіді були правильними.

Сьогодні бібліотечна справа є професією, що потребує від працівників постійного пошуку, роботи над собою, удосконалення професійних

знань. Місія бібліотеки і бібліотекаря сьогодні — це інформувати та просвіщати, організувати безперешкодний доступ до інформації та ресурсів, допомагати і навчати орієнтуватися у величезному потоці інформації, сприяти оволодінню навичками пошуку та використання ресурсів на різних носіях, допомагати навчатися, шукати і знаходити. А в центрі уваги бібліотеки і бібліотекаря завжди був, є і буде користувач, його інтереси і запити. І колектив нашої бібліотеки завжди радий бачити якомога більше читачів. І щоб допомагав завжди вірний друг — книга.

Бібліотека — море книг,

Бібліотека — храм науки.

Тож не минайте наш поріг,

Беріть скарби нетлінні в руки!

Нема прекрасніших доріг,

Ніж в цей вселюдський храм науки!

Колектив бібліотеки з професійним святом привітала в. о. декана історичного факультету С. В. Мірошніченко та побажала успіхів у роботі, натхнення і подальшого співробітництва у вихованні студентів. У свою чергу, директор бібліотеки О. Г. Коробкіна від імені усіх працівників бібліотеки також побажала студентам успіхів у навчанні, творчих пошуків, прагнення до здійснення мрій та висловила подяку доценту кафедри історії України, координатору з виховної роботи І. В. Черніковій за допомогу в організації і проведенні такої зустрічі.

Зав. сектором бібліотеки Т. Ф. Полосіна

4 жовтня 2018 року у читальному залі № 1 зі студентами 1 курсу історичного факультету була проведена тематична зустріч, присвячена Всеукраїнському дню бібліотек

«Місце зустрічі — бібліотека».

Актуальність теми очевидна!

Секс-просвіта - тема дуже актуальна з погляду статистики по Україні. Чому? За статистикою більшість випадків інфікування ВІЛ в Україні сьогодні реєструється у молодих людей віком від 15 до 30 років.

Інформуючи, збережемо молодість країни - наше майбутнє!

Шляхи передачі ВІЛ (2017)

Інфікувалися через сексуальні контакти: 2005 рік — 33%, 2012 — 51%, 2015 — 60%, 2016 — 62%, 2017 — 64%.

За десять місяців 2018 року Україна за даними Центру громадського здоров'я МОЗ України було зареєстровано 14 797 нових випадків ВІЛ-інфекції (з них 1975 дитини до 14 років).

СНІД в Україні:

статистика на 01. 11. 2018

Україна залишається лідером у Європі за масштабами поширення ВІЛ/СНІДУ.

- 330 415 ВІЛ-інфікованих зареєстровано в Україні в період 1987-2018 рр.
- 47 646 померлих від Сніду.
- Київська, Миколаївська, Одеська, Дніпропетровська, Донецька — області, які більше уражені ВІЛ-інфекцією, а також місто Київ. (Інформація наведена без урахування АР Крим та Севастополя, які не надають даних по статистиці епідемії з квітня 2014 року. Також відсутні дані за деякі місяці з Донецької та Луганської областей, з літа 2014 року дані з цих регіонів не надходять в повному обсязі).
- Біля 240 000 ВІЛ-інфікованих проживають в Україні: з них — 144 633, які ВІЛ-позитивні, що перебувають на обліку.
- Середня тривалість життя ВІЛ-інфікованої людини становить приблизно 12 років, однак сучасні препарати збільшують цю цифру в 2-3 рази.

На сьогодні не існує вакцини для профілактики Сніду і недостатньо ефективні методи лікарської терапії цього захворювання!

Зупинись, прочитай, поміркую!

Ключові слова: інформаційний стенд, гуманітарна безкоштовна допомога, яка була роздана дівчатами-студентками всім бажаючим — це є піклування про здоров'я.

Р. С. Дякую Світлані Білецькій, голові Первинної профспілкової організації ХНПУ імені

Г. С. Сковороди, за допомогу в організації заходу.

Підготувала: Світлана Мажара

Бібліотечні новини

Рідкісна та цінна

(співпраця бібліотеки з Музеєм історії ХНПУ імені Г. С. Сковороди)

Роки минають, змінюються покоління, а музей залишається невичерпною скарбницею людської пам'яті, зберігаючи документи, матеріали, фотографії та особисті речі, пам'ятні знаки, подарунки – усе те, що дозволяє доторкнутися душею до живої історії.

З ініціативи ректора акад. Прокопенка Івана Федоровича наказом №10 від 18 січня 1994 року був заснований Музей історії університету, відкриття якого відбулося 10 жовтня 1996 року. Основними напрямками роботи музею є: дослідницька, експозиційна, пошукова, фондова, виховна та екскурсійна роботи, диспути.

Протягом тижня (19. 11 – 23. 11. 2018) Музей історії та бібліотека університету співпрацювали. У музеї діяла виставка колекції рідкісних та цінних видань Наукової бібліотеки, яка є гордістю університету. Фонд колекції містить понад 2 тис. примірників: книг, брошур, ілюстрацій та журналів періоду другою половиною XVIII – початку ХХ століть (видання до 1928 рік включно).

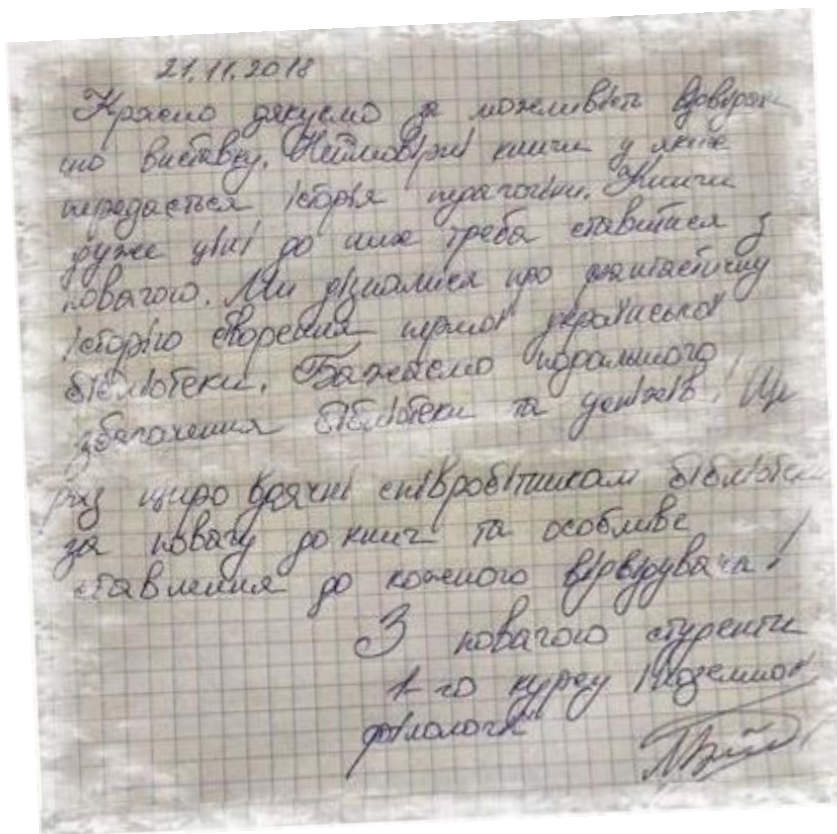
Найстаріша книга у фонді 1797

року видання: Руссо Жан Жак. Исповедание Жан Жака Руссо, уроженца и гражданина женеvского : [в 2 ч.]. Ч. 1—2 : В Женеvе / Ж. Ж. Руссо ; пер.с фр. Д. Болтин. - Москва : Унив. тип. у Ридигера и Клаудия, 1797. - 347, 208 с. - [В одной обложке].

Спостерігала Світлана Мажара

Гарний відгук, іноді цінніший, ніж вдала робота!

Працівники музею історії ХНПУ імені Г. С. Сковороди: Мосцева Алла Павлівна – зав. музею та Тимошенко Марина Миколаївна – лаб. музею. Дякуємо музейним працівникам за чудову виставку. Ваша праця має велике науково-освітнє та освітньо-виховне значення, ви збираєте і зберігаєте пам'ятки матеріальної і духовної культури.

Від проби пера до літературного генія

Доленосне життя і кохання Івана Тургенєва (присвячується 200-річчю від дня народження письменника)

Іван Сергійович Тургенєв - великий російський письменник XIX століття, поет, драматург і перекладач. В своїй творчості він часто звертається до теми людського буття: життя і смерть, вічність природи, тлінність людського існування, і, як одна із стихій - любов.

Жорстока мати

Іван з'явився на світ 28 жовтня (9 листопада) 1818 року. Подія ця сталася в родині Сергія Тургенєва, нащадка стародавнього роду тульських дворян, і Варвари Лутовинової, спадкоємиці багатого дворянського роду. Майбутній письменник був другим з трьох дітей. У дитинстві Іван піддавався жорстоким побоям і катуванням матері, хоча і вважався її улюбленим сином. Варвара Петрівна була дуже суперечливою особистістю. Начитаність і освіченість дивним чином поєднувалися в ній з тиранством і деспотичністю до рідних. Саме вона стала прототипом жорстокої барині в відомому оповіданні «Муму».

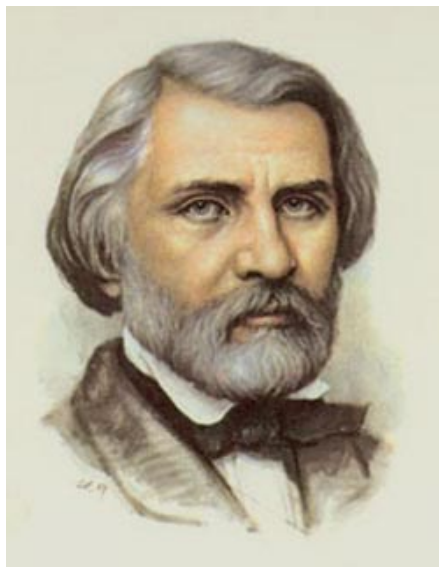
Перше кохання

В юності Тургенєв був палко закоханий в дочку відомої княгині Шаховської - Катерину. Вона кружляла голови багатьом аристократам. До речі, перед чарами кокетки не встояв батько письменника - Сергій Тургенєв. Дівчина відповіла йому взаємністю. А серце Івана Тургенєва було розбите. Пізніше письменник наділив деякими рисами Каті героїню своєї повісті «Перше кохання».

Позашлюбна дочка

В молодості Іван Тургенєв вважався ловеласом. Серед прислуги його матері Варвари Петрівни була одна дівчина, білошвачка Дуня. Вона з першого погляду сподобалася Івану Сергійовичу. Скоро всі дізналися про це кохання. Але, як і всі кріпосні, бідолашна дівчина не мала права на щасливу жіночу долю. Прознавши про кохання сина та білошвачки, мати Варвара Петрівна розгнівилася і веліла Дуні забиратися із маєтку. З матір'ю Тургенєв тоді посварився, але відстояти своє кохання не зміг. З сумом і жалістю згадував він про те, як не хватило в нього сміливості в цій нелегкій боротьбі.

Згодом Дуня народила доньку, яку назвали Пелагея. Варвара Петрівна розпорядилася забрати дівчину у матері і поселити її у Спаському, в будинку слуги. Тут дівчина зростала - на положенні дворової, зневажена всіма і ніким нелюбима. А сина мати

завірила, що у випадку непокори пустить його по світу, а жарти з нею були погані, це він знав.

З тугою і важкими думками залишив він маєток і поїхав до Петербургу. І тут трапилась подія, яка перевернула все життя письменника. Тургенєв не просто так вірив в долю, в фатальний збіг обставин, які міняють все.

Фатальне кохання

Її звали Поліна Віардо. Зустріч з нею назавжди розділила його життя на минуле без неї і сумнівне майбутнє, але поруч з нею. Письменник Лев Миколайович Толстой був вкрай здивований здатності Тургенєва так любити.

Зустріч з Поліною Віардо сталася восени 1843 р. Італійська опера на сцені Санкт-Петербурзького театру презентувала свою постановку «Севільського цирульника». Серед глядачів був і Іван Сергійович. Вона була не дуже привабливою, скоріше навіть негарною, суголою, з опуклими чорними очима і великим ротом. Але, як тільки вона почала співати, приголомшена публіка завмерла: ніжна, глибока душа скидала з себе товстий панцир і опромінювала світлом. Не міг встояти і Тургенєв: він упав до її ніг.

Тургенєва не бентежило, що його обраниця була заміжня. Європейське суспільство, звичайно, пліткувало і засуджувало цей дивний союз. Але письменник був непохитний: головне - їх кохання з Поліною, а не пусто-порожні плітки. Коли Пелагеї виповнилося 8 років він віддав її подружжю Віардо на виховання до повно-

ліття. Тим паче до самої старості Тургенєв любив обраницю свого серця світло, молодю, з почуттям першого кохання, а також підтримував дружні відносини з її чоловіком. За цією сім'єю він їздив по всьому світу, жив з ними в різних країнах.

“Тургенівські барині”

“Тургенєв зробив велике діло тим, що написав дивовижні портрети жінок”, - казав Л. М. Толстой. “Славу жінці співали книги Тургенєва”, - помічав М. Горький.

Тургенівські героїні завжди сторонилися вульгарності, внутрішньої нечемності і слабкості в людях, прагнули до сильної, сміливої, багатодушною людини. Тургенівські героїні люблять один раз і на все життя. Малоючи жіночі образи письменник показує, що в умовах притаманних його суспільству кохання трагічне. Воно вбило Асю, Віру в “Фаусті”, розбило серце Наталії, заточили в монастир Лізу із “Вешніх вод”. В інших випадках кохання виступає в творах письменника, як сила оновлююча і укріплююча людину. Ці риси кохання розкриті в романі “Дім”.

До наших днів зберігся вислів «Тургенівська бариня». Сам Тургенєв сприймає своє життя, як особисту драму: “Осуджений я на циганське життя і не звити мені, видно, гнізда ніде і ніколи”.

“Тургенівська дівчина”. Худ. Келвін Лей

А головне, Іван Тургенєв - це була жива людина, яка любила життя і не ховалася від нього. Він був прекрасним спортсменом, завзятим мисливцем, великим модником, справжнім бунтарем і прославленим гурманом. Тургенєв часто говорив, що вся його біографія мистецтва в його художніх творах. То ж перевіримо...

Запрошуємо до читання!

Підготували: Людмила Рибаківа,
Світлана Мажара

Рекомендовано до читання

Фуэте в библиотеке

Автобиография

Родилась в 1979 году. В три года переехала с родителями в Воркуту. С восьми лет занималась в театральной студии, где, собственно, и начала что-то писать. Сначала из вредности – «Кто-то играет на гитаре, кто-то фокусы умеет показывать, а я вот буду писать интересные тексты!» – очень хотелось не затеряться среди остальных студийцев. Первыми рождались стихи... Не стихи даже, так – зарифмованные строчки, подражание всем классикам одновременно. Потом странные рассказы-ужастики: страшным почерком, со страшным усердием, я писала страшно наивные истории в страшно растрепанную тетрадь. Где-то так: «Чёрной-чёрной ночью, в чёрном-чёрном городе, плакала дома чёрная-чёрная девочка... Всё из-за младшей сестры, которая вместо крема для лица поставила на туалетный столик банку гуталина...».

"В школе училась хорошо, но не дисциплинированно. В пятнадцать лет я была страшно самоуверенной и самостоятельной. Именно в таком состоянии и вступила во взрослую жизнь – приехала оканчивать старшие классы в Харьков, к бабушке с дедушкой. Это было какое-то безумное время, когда энергии хватало на всё задуманное: одновременно я успевала учиться, работать на телевидении, попеременно собираться замуж за разных навечно любимых людей, летать на парашютах, брынчать на гитаре, сходить с ума от советского рока, писать стихи и автобиографическую повесть.

Будучи студенткой, «засела за свой первый роман. Выбрала сюжетную линию, мучилась, писала, переписывала, выбрасывала... В конце концов, роман был дописан и я пошла по издательствам. Оставив рукопись в шести издательствах, ответы так и не пришли. Через два с половиной года, позвонили из АСТ и сообщили, что хотят печатать мою вещь. Я прыгала до потолка... Такова история выхода моего первого романа. Потом были следующие – и следующие истории, и следующие романы»...

Ирина Потанина

— харьковский писатель, автор более 20 книг разных жанров для детей и взрослых. Окончила мехмат ХНУ, а потом магистратуру медиакоммуникаций в том же университете.

**“Я вступаю в ряды
взрослых мисс.
Говорят, что вступить –
это к счастью”**

Ирина Потанина

Первый роман был издан в 2001 году. «Фуэте на Бурсацком спуске» — начало особого для автора цикла. С тех пор как СБУ открыло архивы, в печати стали появляться статьи о ее прадеде, известном театральном критике и журналисте Владимире Морском, который был репрессирован в 1950 году и умер в лагере. Его невероятная судьба и легла в основу ретророманов о Харькове Ирины Потаниной.

Харьков 1930 года, как и положено молодой республиканской столице, полон страстей, гостей и противоречий. Гениальные пьесы читаются в холодных недрах театральных общежитий, знаменитые поэты на коммунальных кухнях сражаются с мышами, норвящими погрызть рукописи, но Город не замечает бытовых неудобств. В украинской драме блестяще «курбалесят» «березильцы», а государственная опера дает грандиозную премьеру первого в стране «настоящего советского балета». Увы, премьера омрачается убийством.

Разбираться в происходящем приходится совершенно не приспособленным к расследованию преступлений людям: импозантный театральный критик, отрешенная от реальности балерина, отчисленный с рабфака студент и дотошная юная сотрудница библиотеки по воле случая превращаются в следственную группу. Даже самая маленькая ошибка может стоить любому из них жизни, а шансов узнать правду почти нет...

Рекомендует Светлана Мажара

Святкові дні

**Вітаємо з Новим 2019 роком
та Різдом Христовим!**

“Палаючі серця”

З 1.12.2018 по 19.12.2018 року в університеті проводилася благодійна акція «Подаруй дитині іграшку» - можливість зробити дітей щасливими, допомогти зібрати все необхідне для мешканців дитячих будинків.

Пост з Facebook — Факультет початкового навчання ХНПУ імені Г. С. Сковороди: “Щиро дякуємо бібліотеці нашого університету за те, що приєдналися до акції. Співробітники не тільки принесли іграшки, а й зібрали канцтовари! І на серці стає тепліше від Ваших щирих, добрих справ! Дякуємо!”

«Політ думки, нормальний!»

Чудова мить – кінець року! І не кажіть, що це є найскладніший період у кожного бібліотекаря: підрахунок статистичних даних та написання річних звітів. Ні! Це час, коли всі проекти, заходи добігають свого кінця і є можливість поставити крапку. Як чудово, розпочати, відкрити нову сторінку свого життя... Новий Рік! Чистий аркуш та Всесвіт нам у допомогу, розробити такий план на наступний рік, щоб з задоволеною посмішкою потім собі відповісти: «А цього річ, краще!».

Р. С. Дякую Молодіжній секції Української бібліотечної асоціації за чудовий макет календаря на 2019 рік, метою якого є формування іміджу сучасного бібліотекаря.

“Невечерний скарб”

Засновник — колектив Наукової бібліотеки ХНПУ імені Г. С. Сковороди.
Електронний бюлетень виходить один раз у квартал. Видається укр. та рос. мовами.
Адреса редакції: м. Харків, вул. Валентинівська, 2, корп. Б., кімн. 205. Тел. (0572)68-11-72
E-mail редакції: skarb.library@gmail.com
Головний редактор: Коробкіна Олена Геннадіївна
Редактори: Романовська О. І., Мажара С. С.
Дизайн, верстка: Мажара С. С.

